

Bi morale šole dati rdeči karton oblačilom, ki razkrivajo preveč kože?

Piše: **Darja Gebert**

Ponedeljek, 3. 10. 2022, 6:04

Foto: Shutterstock

Z novim šolskim letom se je v javnosti sprožilo nemalo razprav o tem, kaj je primerno in kaj neprimerno oblačenje v šoli. So dolgi umetni nohti, velika količina ličil, majice s tankimi naramnicami ter prekratka in preozka oblačila, iz katerih kuka spodnje perilo, nekaj, čemur bi šole morale dati rdeči karton? Bi primernost dosegli z jasnimi smernicami s strani šol ali celo uvedbo uniform?

Če na hitro pogledamo forume in debate okrog oblačil najstnikov v šolskem prostoru, se hitro ujamemo v past, da s prstom pokažemo na najstnike in njihovo neprimernost. Še posebej na dekleta, ki bolj kot fantje na zunaj poudarjajo seksualno privlačnost z oblačili, ličili in modnimi dodatki.

So res vsega krivi najstniki in kakšna je vloga odraslih?

Starši se ne morejo izogniti uporništvu, ki je sestavni del odraščanja najstnikov in se odraža tudi pri oblačenju. Vsekakor pa najstništvo ni primeren čas za začetek vzgoje kulture oblačenja. Ta se začne pri majhnih otrocih, ko jih starši učijo o tem, kaj obleči v vrtec, kaj za v šolo, kaj na športne prireditve in kaj na kulturne dogodke. Tudi učitelji v šolskih prostorih so zgled, pa ne le z obleko, pač pa tudi z držo, ki kaže, da cenijo delo, ki ga opravljajo, in gojijo spoštovanje do sebe, ustanove, svojega poslanstva in tudi do učencev.

Starši se ne morejo izogniti uporništvu, ki je sestavni del odraščanja najstnikov in se odraža tudi pri oblačenju.

Vloga mame

Mame bi se morale v prvi vrsti zavedati svojega vpliva na hčerke in jim pokazati, kako biti ženske. Kako primerno negovati in sprejemati svoje telo in potrebe ter koliko in kaj pokazati navzven, da zadovoljijo potrebo po občudovanju in potrditvi, pa kljub temu ohranijo dostojanstveno držo.

Naravna potreba otroka je, da išče zunanje potrditve, najprej pri mami. Če bodo mame zadovoljne s svojim telesom in s sabo kot celoto, bodo lažje pohvalile svoje otroke in sprejele njihovo celovitost. Ne smemo zanemariti tudi odnosa mame do moških. V primeru, da je mama čustveno odsotna ali celo zaničuje moške, bo tudi odraščajoča hči vedno negotova v tem, koliko ženstvenosti pokazati in koliko je skriti. Lahko se bo celo izzivalno oblačila, da se ji bodo moški približali, nato pa jih bo grobo zavrnila.

Vloga očeta

Za dekleta je nujno, da dobijo tudi od očeta potrditev, da so lepe, dragocene in pomembne. Nujno potrebujejo njihov objem, pozornost, spoštovanje in občutek, da so slišane in razumljene. Potrebujejo tudi čas, preživeti z očetom. To jim bo nudilo varnost, oporo in občutek pomembnosti. Preko tega bodo dekleta razvila zdravo spoštovanje in bodo verjela v svojo vrednost zaradi tega, kar so, in ne zaradi tega, kar kažejo svetu s svojo zunanostjo.

Več občudovanja in potrditve bodo mladi deležni v družini, manj ga bodo iskali v zunanem svetu.

Očetje morajo imeti spoštljiv odnos tudi do drugih žensk, brez seksističnih in nespoštljivih opazk. Čas, prostor in ponos, ki ga da oče, je tisto, česar tudi fantje ne smejo pogrešati v otroštvu. Pogled na dekleta, ki pretirano naličena in razgaljena (celo v zelo nizkih temperaturah) vstopajo v šolske prostore, torej bolj kot seksapil, prebuja žalost in bolj kot na urejenost kaže na manko odnosa in občutka, da so lepe, pomembne, sprejete in ljubljene. Pa ne zaradi izgleda, ampak zaradi talentov, ki jih imajo in jih razvijajo. Ti jih delajo posebne, unikatne in lepe.

Lakota za pozornostjo in ljubeznijo

Bolj kot bodo mladi čustveno opremljeni vstopali v svet najstništva, manjša verjetnost bo, da bodo kršili pravila. Več občudovanja in potrditve bodo deležni v družini, manj ga bodo iskali v zunanjem svetu. Posledično tudi mediji, katerih vpliva ne smemo zanemariti, ne bodo predstavljali prevelike nevarnosti, da izgubijo sebe in slepo sledijo smernicam, ki jim narekujejo, kako biti "kul". Starši bi morali v čim večji meri izkoriščati te teme za pogovore in jasno kazati na razlike med realnim in imaginarnim.

Za dekleta je nujno, da dobijo tudi od očeta potrditev, da so lepe, dragocene in pomembne. Prav tako mora imeti oče spoštljiv odnos tudi do drugih žensk, brez seksističnih in nespoštljivih opazk.

Preizkušanje meja, tudi pri oblačenju, je del odraščanja

Ob upoštevanju uporništva najstnika je pričakovati, da tudi uvedba uniform in prepovedi ne bi dala zelenih rezultatov. Smernice in kodeks oblačenja se začnejo v družini, kjer vzgajamo estetsko inteligenco. In če si najstnice želijo biti razgaljene, naj si dajo duška v popoldanskem času, ko zapuščajo šolske prostore, ko se družijo. Naj si privoščijo izzivalne kose oblačil in ličil na morju. Če jim bodo starši dovolili kdaj pa kdaj živeti najstniški stil, bo večja verjetnost, da bodo najstniki ob primernih priložnostih upoštevali njihovega. In če neprimerno, izzivalno oblečene najstnice vendarle zaidejo v šolske prostore ali kamorkoli drugam, kjer je njihova oprava pomanjkljiva in celo nesprejemljiva, pa to NIKOLI ni razlog za kakršnokoli obliko spolnega vedenja. Za slednjega je vedno odgovoren tisti, ki ga izvaja!